

٧ سُورَةُ الْأَعْرَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْمَصِّ ١ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ
 مِنْهُ لِتُنَذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ٢ اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ
 إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا
 تَذَكَّرُونَ ٣ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا
 أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ٤ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ
 قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٥ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ
 وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ٦ فَلَنَقْصُصَنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا
 غَائِبِينَ ٧ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٨ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ
 الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ٩ وَلَقَدْ
 مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا
 تَشْكُرُونَ ١٠ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ
 اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ١١

7. A'RÂF SURESİ

Kur'an okuyacağın zaman, kovulmuş şeytandan Allah'a sığın. 16/98
 Rahmeti sonsuz merhameti sınırsız Allah'ın adıyla.

1. Elif Lâm Mîm Sâd.

2. İnananlara öğüt olsun ve inanmayanları da bu Kur'an ile uyarman için sana indirilen bu kitap sa-
 kın ola ki senin içinde bir sıkıntıya sebep olmasın. 3/138, 10/57, 16/90, 11/12, 15/97, 18/6

3. Rabbinizden size indirilen Kuran'a uyun. O'nun berisinden bir takım evliyaya/otoritelere uymayın. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz. 2/170, 6/153, 2/257, 5/77, 45/18, 7/79- 130, 74/50- 51

4. Biz nice (zalim) uygarlıkları helak ettik. Kahredici azabımız, onlara gece ya da öğle vakti uyurlarken gelip çattı. 6/6- 47, 11/100- 101, 19/98, 28/58

5. Azabımız onları yakaladığı vakit, feryatları: "Biz, gerçekten zalimlerden olduk/azabı hak etmiş-

tik" demekten başka bir şey olmadı. 6/40- 43- 47, 13/31, 16/45, 29/53

6. Andolsun ki kendilerine elçi gönderilenleri de sorgulayacağız, gönderilen elçileri de sorgulayacağız. 37/22-24, 39/30- 31, 43/44

7. Sonra da onlara, her şeyi bilgi ve belge ile açıklayacağız. Zaten biz habersiz değildik ki. 18/49, 50/17- 18, 54/52- 53, 58/6, 82/10, 45/29,

8. İşte o gün tartı değerlendirme kesinlikle gerçekleşecektir. İyilikleri ağır gelenler, işte bunlar, kurtulmuş olanlardır. 21/47, 23/102, 101/6- 7

9. İyilikleri hafif gelenler ise, işte onlar da ayetlerimize karşı haksızlık etmekle kendilerini ziyana uğratmış olacaklar. 23/103, 101/8- 9

10. Sizi yeryüzüne yerleştirdik. Burada sizin geçiminizi sağlayacak bir ortam hazırladık. Bu nimetlerin hakkını ne kadar da az veriyorsunuz! 2/21- 22, 10/31, 16/53...56, 41/10, 223/78, 27/73, 34/13

11. Doğrusu sizi biz yarattık sonra sizi biçimlendirdik, sonrada meleklerle, 'Âdem'e secde edin/emrine amade olun' dedik, İblis hariç, o secde edenlerden olmadı. 40/64, 87/2, 95/4, 22/30, 17/61, 18/50, 20, 116, 38/72

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَائِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾ فَدَلَّيَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَائُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

12. Allah:

– Sana emrettiğimde, secde etmekten seni alıko-
yan nedir? Dedi. İblis:

– Ben, ondan üstünüm. Zira beni ateşten yarat-
tın, O'nu ise çamurdan yarattın, dedi. 38/74..76

13. Allah:

– O bulunduğun makamdan hemen defol, orada
büyüklük taslamak senin haddine değildir. Hemen
çık git. Çünkü sen aşağılık birisin! 15/34- 35, 17/63, 38/77

14. İblis:

– Yeniden diriliş gününe kadar bana süre ver,
dedi. 38/79- 80

15. Allah:

– Sen zaten süre verilenlerdensin! Dedi. 38/79- 80

16. İblis:

– Senin beni saptırmana karşılık, yemin olsun ki
ben de senin dosdoğru yolunun üzerinde oturup
pusu kuracağım. 2/35, 15/39

17. Sonra onlara, önlerinden, arkalarından, sağla-
rından ve sollarından yaklaşacağım. Sen de onla-
rın çoğunu şükreder bulamayacaksın, dedi. 34/20- 21

18. Allah da:

Çık git huzurumdan! Andolsun ki ben de cehen-
nemi seninle ve senin peşinden gelenlerle tıka
basa dolduracağım. 2/208, 17/63, 36/60, 62, 38/85

19. – Allah buyurdu ki; Ey Âdem, sen ve eşin has
bahçeye yerleşin.

Her ikiniz de dilediğiniz yerden yiyin ve sakın be-
lirlenmiş olan kötülüğe/günaha yaklaşmayın. Aksi
halde kendinize yazık etmiş olursunuz.

20. Şeytan Allah'ın yaklaşmayın dediği kötülüğü/
günahı işlemleri için eğer bunu yaparsanız birer
melek veya burada kalıcı olanlardan olursunuz
diye vesvese verdi. 2/35, 20/117- 118, 20/120- 121

21. Ve her ikisine de yemin ederek; Ben sizin, iyili-
ğiniz için öğüt veriyorum dedi. 14/22

22. Ve onları aldattı böylece onlar yasaklandıkları
kötülüğü/günahı işlediler ve yaptıklarının farkına
varınca Rableri onlara: "şeytan sizin apaçık düşma-
nınızdır dememiş miydim?" diye seslendi. 20/121

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ
 وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا
 عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ
 خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي آدَمَ
 لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
 عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ
 مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
 وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ
 مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ
 عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ
 تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ قَرِيبًا هَدَىٰ وَقَرِيبًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
 الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

23. Ve her ikisi de şöyle yalvardılar: ‘Rabbimiz biz kendimize yazık ettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen kesinlikle hüsrana uğrayanlardan oluruz.’ 7/151, 11/47

24. Allah buyurdu ki:

– (Siz ve şeytan) Birbirinize düşman olarak o bahçeden çıkın gidin/inin! Yeryüzünde belirli bir süre-ye kadar yerleşip yaşamak ve geçimlik sizi bekliyor. 2/36, 20/123

25. Orada yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız. 20/55, 71/18

26. - Ey Âdemoğulları, örtünmeniz için elbise, sizin için daha hayırlı olan bolluk bereket için takva elbisesini indirdik ki işte o Allah ın ayetlerindendir. Umulur ki öğüt alırsınız 7/31, 16/112

27. - Ey Âdemoğulları, şeytan atalarınızı aldatıp belirlenmiş yasağı/günahı işleterek, yaşadıkları

bahçeden çıkartılmasına neden olduğu gibi sizi de aldatmasın. Çünkü o ve kabilesi sizin onları göremeyeceğiniz yerden görürler. Şeytanları inananların evliyalari/dostlari yapmişizdir. 7/30, 9/26, 16/98- 99- 100, 33/9

28. Onlar çirkin bir iş yaptıklarında

– Biz atalarımızı böyle yaparken bulduk, bunu bize Allah emretti, derler.

De ki:

– Allah, çirkin işleri emretmez. Yoksa siz bilip bilmeden Allah adına mı konuşuyorsunuz? 2/170, 31/21, 43/22- 23, 6/148, 16/35- 62, 7/33, 10/17

29. De ki:

– Benim Rabbim sadece doğru olanın yapılmasını emretmiştir. Her secde mahalline girdiğinizde bütün varlığınızla O’na yönelin ve dini O’na has kılarak yürekten ona yalvarın. Nasıl ki sizi ilk O yaratırsa sonunda yine O’na döneceksiniz. 2/221, 10/25, 30/31, 39/17, 42/10, 22/73, 28/88, 39/3, 2/156, 26/50, 45/15

30. İnsanların bir bölümü doğru yolu buldu, bir bölümüne ise sapıklık kaçınılmaz oldu; çünkü onlar, Allah’ın berisinden şeytanları veliler olarak benimsediler de kendilerini hala doğru yolda zannediyorlar. 4/119, 16/63, 43/36- 37

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ
الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَّنَ ۖ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ
يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾
يَا بَنِي آدَمَ إِنَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُم فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

31. - Ey Âdemoğulları, her secde mahalline girişinizde güzel elbisenizi giyin; yiyecek için ama israf etmeyin. Zira o, israf edenleri sevmez. 4/6, 6/141, 17/26- 27

32. De ki:

– Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti, helal ve temiz rızıkları haram kılmak kimin haddine? De ki:

– Onlar, bu dünya hayatında (herkesle birlikte) iman edenler içindir. Kıyamet gününde ise yalnız inananların istifadesine sunulacaktır. İşte biz kavrama yeteneği olan bir toplum için ayetlerimizi böyle açıklıyoruz. 2/126, 16/116, 42/36

33. De ki:

Benim Rabbim ancak gizli ve açık işlenen bütün çirkinlikleri, günahın her türünü, haksız yere saldırganlığı/azgınlığı, hakkında hiçbir delil indirmedeği halde herhangi bir şeyi Allah'a isnat ederek şirk koşmanızı ve bilip bilmeden Allah'a ait şeyleri söylemenizi haram kılmıştır. 6/120- 151, 3/151, 12/40, 17/36, 49/6

34. Her toplumun bir vadesi vardır. Vadeleri geldiğinde; o süre ne bir saat ertelenir ne de öne alınır. 10/49, 15/5, 16/61, 23/43, 39/42, 63/11

35. - Ey Âdemoğulları, aranızdan size ayetlerimizi beyan/ileten elçiler geldiği zaman, kim koru-

nur ve davranışlarını düzeltirse; artık bunlar için ne gelecek endişesi ne de geçmiş kaygısı olacaktır. 5/69, 6/48, 10/62

36. Ayetlerimiz karşısında yalana sarılan ve onları küçümseyenler var ya işte onlar ateş halkıdır ve orada kalıcıdırlar. 6/93, 7/40- 147, 32/22

37. Kendi uydurduğunu Allah'a isnat ederek iftira eden ve ayetlerimiz karşısında yalana sarılandan daha zalim kim vardır? Onların kitaptan/yasadan nasipleri kendilerine ulaşacaktır. İşte o zaman elçilerimiz onların canlarını almaya gelince:

– Nerede, Allah'ın berisinden dua ile yalvarıp yalvardıklarınız? Diye soracaklar. Onlar da:

– Bizi yüz üstü bırakıp uzaklaştılar, diyerek kâfir oldukları hakkında kendi aleyhlerine şahitlik etmiş olacaklar. 6/93, 10/17, 11/18- 19, 29/69, 4/97, 8/50, 23/99..101, 47/27

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِيَهُمْ لِأُولِيهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَأْتِيهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولِيهِمْ لِأُخْرِيَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَزَعَنَّا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُّونَ أَنْ تُلْغُوا الْجَنَّةَ أَوْرِثُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

38. Ve Allah diyecek ki;

– Sizden önce gelip geçmiş (Cehennemî hak etmiş) cin ve insan toplumları içerisinde ateşe girin! Ateşe giren her toplum diğer yandaş topluluğa lanet edecek. Sonunda tüm topluluklar cehenneme dolunca, sonraki kuşaklar, öncekiler için:

– Rabbimiz, bizi yoldan saptıranlar işte bunlar, Onlara ateşten azabı iki kat ver! Derler.

Allah: Zaten herkese iki kat azap vardır, fakat bunun farkında değilsiniz, der. 28/62, 64, 37/25, 39, 38/55...61

39. Ve öncekiler de, sonraki kuşaklara:

– Küfürde sizin, bizden bir farkınız yoktur, öyleyse siz de kazanmış olduklarınıza karşılık azabı tadın! Derler. 28/62...66, 34/31...33, 40/47...50

40. Gerçek şu ki; ayetlerimiz karşısında yalana sarılan ve onları küçümseyenlere göklerin rahmet

kapıları açılmayacak ve halat iğne deliğinden geçemedikçe, onlar cennete giremeyeceklerdir. İşte biz, suçluları böyle cezalandırırız. 23/99...108, 43/74...78

41. Onlar için cehennem ateşi, altlarına bir yatak ve üstlerine bir örtü olacaktır. İşte biz ayetlerimize haksızlık edenleri böyle cezalandırırız. 5/86, 18/106, 39/59, 62/5

42. Ama İman eden iyi ve güzel işler yapanlar ise ki biz hiç kimseye gücünün üstünde bir yük yüklemeyiz. İşte bunlar da cennet halkıdır ve onlar, orada kalıcıdır. 4/57, 18/30, 10/9, 29/7

43. Onları içlerindeki tüm olumsuz duygu ve düşüncelerden arındıracağız. Ayaklarının altından nehirler çağlayacak ve şöyle söyleyecekler:

– Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd/övgüler olsun eğer Allah bize doğru yolunu göstermeseydi biz doğru yolu bulamazdık. Rabbimizin elçileri vaktiyle bize hakkı/gerçeği söylemişler.

Ve şöyle bir nida yükselir: - İşte yaptıklarınızın karşılığı olarak sizin hak ettiğiniz cennet bu! 4/115, 7/53, 15/47, 19/63, 39/72, 43/72

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ قَدْ وَدَّ مَوْدِنُ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ٤٤ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ٤٥ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ٤٦ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٤٧ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ٤٨ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ٤٩ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ٥٠ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِيهِمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ٥١

44. Ve cennet halkı, cehennem halkına şöyle seslenir:

– Biz, Rabbimizin bize vaat ettiğini gerçekleştirmiş bulduk. Siz de Rabbinizin size vaat ettiğini gerçekleştirmiş buldunuz mu? Onlar da:

– Evet! Derler. Aralarında bir nidacı seslenir: Allah'ın laneti bu zalimlerin üzerine olsun. 7/50-51, 37/50...59, 74/39...48

45. Onlar ki insanları Allah'ın yolundan saptırırlar ve onun yolunu eğri büğrü göstermeye çalışırlar ve de ahireti hesaba katmazlar. 8/47, 9/34, 14/2-3, 16/88, 63/2, 7/51, 45/34-35, 59/19

46. Ve o ikisi (cennet ve cehennem) arasında bir sur bulunacak ve o surun üzerinde burçlarda bulunan ve herkesi simalarından tanıyan bir takım kişiler olacak ve onlar, cennete henüz girmemiş ama girmek için sabırsızlanan cennet halkına "Selamün Aleyküm ne mutlu size!" diye seslenecekler. 10/25...27, 39/60, 55/41, 80/38-39, 83/24

47. Gözleri cehennemlikler tarafına kaydığında:

– Rabbimiz, bizi kendilerine yazık etmiş bu toplumla bir arada bulundurma! Derler. 2/166-167, 41/29

48. Araf'taki o kişiler simalarından kim olduklarını tanıdıkları kişilere seslenirler:

– Bakın o kibirlendiğiniz birikimleriniz ve çokluğunuz size hiçbir fayda sağlamadı. 6/116, 34/35, 72/24, 92/11

49. Hani bir zamanlar "Allah bunlara rahmetini ulaştırmaz" diye var gücünüzle yemin ettiğiniz kişiler bunlar mıydı? Derler.

– (Ve cennetliklere) Şöyle seslenilir: - Girin cennete artık size ne bir korku vardır ne de bir hüzn. 38/62-63, 221/101...103, 27/89, 43/68...73, 50/31...35

50. Cehennem halkı, cennet halkına:

– Üzerimize biraz su dökün veya Allah'ın size verdiği rızıklardan bize gönderin diye seslenirler. Cennet halkı da onlara:

– Allah, kâfirlere ikisini de haram kılmıştır! Derler. 7/32, 57/13

51. Onlar ki dinlerini hafife alıp oyun ve eğlence edinmişler ve dünya hayatının cazibesi onları aldatmıştır. Nasıl bu günlerine kavuşacaklarını unuttular ve bile bile ayetlerimize inanmak istemeyip inkâr ettilerse biz de onları bu gün unutulmaya terk edeceğiz. 166/32-70, 47/36, 57/20, 20/124...127, 31/33, 45/35

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ
يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ
النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ
بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾
أُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾
وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا
ثِقَالًا سَقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

52. Çünkü biz onlara, inanıp güvenen bir toplum için, doğru yol rehberi ve rahmet olan ve bilgi (metot) ile açıkladığımız bir kitap getirmiştik. 10/57, 12/111, 16/64- 89, 30/55- 56

53. Yoksa onlar (kıyamet ve ahiret gibi bazı haberlerin) sonucunun ortaya çıkmasını mı bekliyorlar? Onun neticesinin ortaya çıktığı gün, daha önce onu unutmuş olanlar:

– Doğrusu Rabbimizin elçileri bize hakikati getirmişlerdi. Şimdi, bize şefaate edecek bir şefaatchi veya yaptıklarımızın dışında iyi işler yapmamız için geriye döndürülmemize imkân var mı? Derler. Onlar, kendilerini ziyana sürüklemiş ve uydurdukları şeyler de onları yüzüstü bırakıp kaybolmuşlardır. 6/27- 28, 7/43, 39/71, 67/8- 9, 223/99..101, 32/12, 42/44, 32/166- 167, 26/92...102, 40/17...40

54. Şüphesiz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı aşamada yaratmış, sonra yarattığı her şeyi emrine boyun

eğdirip hükümrancılığını kurmuştur. O'dur, sürekli kendisini takip eden gündüzü geceyle örten, güneşi, ayı ve yıldızları da emrine amade kılan. Dikkat edin, bütün yaratma, idare ve emir yalnızca O'na aittir. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yüce bir bereket kaynağıdır. 32/4, 41/9...12, 57/4, 2/189, 6/96, 10/67, 17/12, 36/37...40, 18/26, 13/41, 39/4, 67/1

55. Rabbinize alçak gönüllü, içten ve gizlice dua edin. Zira o, sınırı aşanları sevmez. 5/87, 7/205, 32/16

56. Ülkede dirlik ve düzenlik tesis edildikten sonra, bozgunculuk yapmayın. Allah'ın azabından korkarak ve rahmetini de ümit ederek ona dua edin. Zira Allah'ın rahmeti iyi kimselere pek yakındır. 7/85, 29/36, 13/12, 21/90, 2/218, 5/54, 29/69

57. Rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci olarak gönderen O'dur. Rüzgâr, ağır ağır yağmur yüklü bulutları bir araya topladığında biz, onu ölü bir toprağa yönlendirir bu yolla su indiririz. Ve onunla her türlü ürünün yeşerip boy vermesini sağlarız. İşte ölüleri de böyle dirilteceğiz. Belki düşünüp, ibret alırsınız. 25/48, 30/48, 35/9, 22/5, 29/63, 30/19- 50, 41/39, 43/11

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ بَبَائِهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي خَبُثَ
لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ
تُرحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ
وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾
وَالِىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكََاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ
يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

58. Rabbinin izniyle bereketli ve verimli toprağın bitkisi çok güzel olur, çorak topraktan ise hiçbir şey bitmez, bitse de işe yaramayan şeyler biter. Nimetlerin değerini bilen bir toplum için biz ayetlerimizi işte böyle detaylı bir şekilde ortaya koyuyoruz. 2/265, 16/114, 14/7, 6/105- 114- 126

59. Doğrusu biz Nuh'u kendi toplumuna elçi olarak gönderdik. O da dedi ki:

– Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, zira sizin ondan başka bir ilahınız yoktur. Şüphesiz ki ben sizin korkunç bir günün azabına uğramanızdan korkarım. 11/...49,71.

60. Toplumun ileri gelen seçkinleri:

– Biz seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz/ saçmalayıp duruyorsun, dediler. 11/27

61. Nuh:

– Ey kavmim, ben sapıtmış falan değilim, aksine ben âlemlerin Rabbi Allah tarafından gönderilmiş bir elçiyim. 71/2

62. Size, Rabbimin mesajlarını iletiyor ve size öğüt veriyorum. Ben, Allah'tan gelen (vahiy) sayesinde sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum. 11/34

63. Sizi uyarmak, sorumlu davranmanızı hatırlatmak ve böylece rahmete nail olmanız için içinizden bir kimse vasıtasıyla Rabbinizden size bir öğüt ve hatırlatma gelmesine şaşıyor musunuz? Dedi. 10/71

64. Sonunda onu yalanladılar. Biz de onu ve onunla beraber gemide bulunanları boğulmaktan kurtardık. Ayetlerimiz karşısında yalana sarılanları da suda boğduk. Zira onlar (uyarı ve öğütlerimi görmek istemeyen) kör bir toplum idi. 11/40- 41

65. Âd kavmine de, soydaşları Hud'u gönderdik. Hud, onlara:

– Ey kavmim! Sadece Allah'a kulluk edin, zira sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. O'na karşı gelmekten sakınmayacak mısınız? Dedi. 11/50

66. Toplumunun önde gelen kâfirleri:

– Biz, senin beyinsiz birisi olduğunu görüyoruz. Ayrıca biz senin yalancılardan olduğuna inanıyoruz, dediler. 23/39- 40

67. – Ey kavmim! Dedi. Ben beyinsiz değilim, ben, yalnızca âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim! 71/1

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾
 أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
 مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ
 بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصِطَةً فَأَذْكُرُوا آلَاءَ
 اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ
 وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
 رَجْسٌ وَعَصَيْبٌ أُنْجَادِلُونَنِي فِى أَسْمَاءِ سَمَيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
 وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَِا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَضِرُوا إِنِّى
 مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ
 بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا
 كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَآلِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ
 اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِى
 أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ آلِيمٍ ﴿٧٣﴾

68. - Size Rabbimin mesajlarını iletiyorum. Ben, sizin için güvenilir bir nasihatçiyim. 71/2

69. Aranızdan biri vasıtasıyla sizi uyarmak için Rabbinizden bir uyarı gelmesine şaşıyor musunuz? O'nun, sizi Nuh kavminden sonra bu uygarlığa varis yaptığını ve yaratılış bakımından sizi onlardan daha güçlü yaptığını hatırlayın. Allah'ın size bahşettiği nimetlerini düşünün ki kurtuluşa eresiniz. 11/52

70. - Ve onlar: Sen bize bir tek Allah'a kulluk etmemizi dolayısıyla atalarımızın kulluk ettiği şeyleri terk etmemizi söylemek için mi geldin? Öyleyse bize vaat ettiğin o azabı getir eğer doğru sözlü isen, dediler. 17/11

71. Hud: Size zaten Rabbinizden (ceza olarak) bir ahlaki kokuşmuşluk ve gazap gelmiş durumda. Şimdi siz, Allah'ın, hakkında hiç bilgi ve belge in-

dirmedığı sizin ve atalarınızın kutsal isimler vereerek yücelttiği bir takım isimler hakkında benimle tartışıyor musunuz? Öyleyse bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim! Dedi. 71/23

72. Nihayet katımızdan bir rahmet olarak onu ve onunla beraber olanları kurtardık. Ayetlerimiz karşısında yalana sarılanların kökünü kazıdık, zaten onlar inanmış değillerdi. 71/25

73. Ve Semud kavmine de içlerinden biri olan Salih'i gönderdik, dedi ki:

– Ey kavmim, yalnız Allah'a kulluk edin. Zira sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Doğrusu Rabbinizden apaçık bir belge gelmiştir. İşte bu, Allah'ın devesi, sizin için bir ayettir/mucizedir. Bırakın onu Allah'ın arazisinde otlasın, sakın ona bir zarar vermeyin. Yoksa sizi acıklı bir azap yakalar. 11/61

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِمَنْ أَمَنَ مِنْهُمْ اتَّعَلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا
مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ
الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾
فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ
اِئْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذْنَاهُمُ
الرَّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ
وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَنَصَحْتُ
لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَلُوطًا إِذْ
قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ
أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

74. Allah'ın sizi Ad kavminden sonra onların varisleri yaptığını, ovalarında köşkler inşa edip, dağlarını da yontarak evler yaptığınız bu topraklara yerleştirdiğini bir hatırlayın. Allah'ın nimetlerini düşünün de yeryüzünde bozgunculuk yaparak taşkınlık etmeyin! 25/38- 39

75. Kavminin büyüklük taslayanlarından ileri gelenleri, zayıflar arasından iman edenlere dediler ki:

– Siz Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderilmiş bir elçi olduğuna inanıyor musunuz? Onlar:
– Elbette biz ona ve onunla birlikte gönderilen vahye iman etmişiz, dediler. 23/24

76. Büyüklük taslayanlar ise:

– Biz de sizin iman ettiklerinizi inkâr ediyoruz, dediler. 10/72

77. Nihayet o deveyi hunharca öldürdüler. Böylece Rabblerinin emrine başkaldırdılar ve:

– Ey Salih, eğer gerçekten Allah'ın elçisi isen bizi korkutup durduğun o azabı getir! Dediler. 11/62, 91/14

78. Bunun üzerine şiddetli bir sarsıntı onları ansızın yakalayiverdi ve yurtlarında diz üstü çöke kaldılar. 11/67

79. Salih ise, onları arkalarında bırakırken şöyle söylendi:

– Ey kavmim, andolsun ki ben size Rabbimin mesajını tebliğ etmişim ve size öğüt vermişim. Ne var ki siz öğüt verenleri hiç sevmiyorsunuz. 88/21

80. Ve Lût da kavmine demişti ki:

– Sizden önce geçmiş toplumlardan hiç kimse-
nin yapmadığı ahlaksızlığı mı yapıyorsunuz? 26/165-
166, 27/54- 55, 29/28

81. – Yani siz, kadınları bırakıp da şehvetle erkek-
lere yanaşıyorsunuz. Meğer siz, alçaklık sınırlarını
aşan bir toplummuşsunuz! 29/29

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ
 قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
 إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
 مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾
 وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ
 رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ
 خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا
 بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُوتَهَا عَوجًا وَادْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ
 قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا
 بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
 حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

82. Kavminin cevabı da;

– Çıkarın onları memleketinizden, besbelli bunlar tertemiz insanlarmış! Demekten başka bir şey olmadı. 27/56

83. Bunun ardından onu ve ailesini kurtardık; yalnız karısı geride kalıp dökülenlerden oldu. 51/35- 36

84. Onların üzerine azap yağmuru yağdırdık. İşte bak, günaha gömülenlerin sonu nice olurmuş. 51/33- 34

85. Medyen halkına da soydaşları Şuayb'i gönderdik. Dedi ki:

– Ey kavmim, yalnızca Allah'a kulluk edin. Zira sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Şüphesiz size Rabbinizden apaçık belge gelmiştir. Bundan böyle alım satımlarda ölçü ve tartıyı tam yapın, insanların mallarından (çalıp- çırparak) haklarını yemeyin.

Ortalık düzelmişken yeryüzünü fesada vermeyin. Eğer (bu öğütlere) inanırsanız bu, sizin için daha hayırlıdır. 11/84, 29/36, 83/1

86. Bir de, köşe başlarında pusu kurup türlü tehditler ile inananları Allah'ın yolundan döndürmeye ve O'nun yolunu eğri büğrü göstermeye çalışmayın. Siz azınlık iken onun sizi çoğalttığını hatırlayın. Bozguncuların sonunun ne olduğuna da bakıp ibret alın! 11/18- 19, 14/3

87. Mademki bana gönderilen mesaja içinizden bir grup inanıyor, bir grup da inanmıyor, öyleyse Allah aranızda hükmünü verinceye kadar sabredin. Zira O hüküm verenlerin en hayırlısıdır. 5/50, 10/109, 95/8

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ
أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا
فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ تَجِئْنَا بِالْحَقِّ وَاللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ
فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى
اللَّهُ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ
الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَآخَذَتْهُمْ الرِّجْفَةُ فَاصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا
فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى
عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ
فَكَيْفَ أَسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ
نَبِيِّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾
ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

88. Kavminden büyüklük taslayanlarının ileri gelenleri dediler ki: - Ey Şuayb! Ya seni ve seninle birlikte iman edenleri ülkemizden sürüp çıkarırız, ya da bizim inanç sistemimize geri dönersiniz! Şuayb: - Biz bunu istemesek de mi? dedi ve devam etti: 11/87, 26/185...187

89. - Allah bizi, ondan kurtardıktan sonra sizin dininize dönecek olursak, o zaman Allah'a iftira etmiş oluruz. Rabbimiz Allah dilemedikçe sizin inancınıza dönmemiz mümkün değildir, zira Rabbimiz ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Biz, yalnızca Allah'a dayandık. Rabbimiz! Bizim ile kavmimiz arasındaki engelleri kaldır, zira sen gönülleri fethedenlerin en hayırlısısın! 11/88

90. Toplumundan ileri gelen kâfirleri dediler ki: - Eğer siz Şuayb'e uyarsanız işte o zaman tamamen kaybedersiniz! 11/89

91. Derken dehşetli bir sarsıntı onları ansızın yalalayiverdi ve bulundukları yere öylece cansız yığılıp kaldılar. 26/188.. 190

92. Şuayb'i yalancılıkla suçlayanlar sanki orada hiç yaşamamışlardı. Sonunda asıl kaybedenler Şuayb'i yalanlayanlar oldu.

93. Ve (Şuayb) onları ardına bırakıp giderken dedi ki: - Ey kavmim ben size Rabbimin mesajlarını tebliğ etmiş ve size öğüt vermişim. Şimdi ben kâfir bir toplumun akıbetine nasıl üzüleyim. 11/91...95

94. Biz, hangi ülkeye bir nebi göndermişsek, Allah'a gönülden yalvarmaları için onları kıtlık ve yoklukla mutlaka imtihan etmişizdir. 6/42, 7/96

95. Daha sonra bu yokluk ve kıtlığı bolluk ve bereketliliğe dönüştürmüştüzdür. Onlar da bu nimetlere şükretmek yerine, 'atalarımız da bizim gibi yokluk ve bolluk günleri görmüşler' diyerek şımardılar. Biz de onları hiç beklemedikleri bir anda yalalayıp cezalandırdık. 16/52...54, 30/33...36

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
 مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا
 كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ
 يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ
 فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ
 لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ آهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ
 الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
 كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
 لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

96. Oysa bu ülkelerin halkları iman edip, sorumlu davransalardı, biz de onlara göklerin ve yerin bereket kapılarını ardına kadar açardık. Fakat yalanladılar. Biz de onları kazandıkları günahlar sebebiyle cezalandırdık. 6/6, 72/16

97. Şimdi o ülkelerin halkı, geceleyin uyurken azabımızın kendilerine ansızın gelip çatmayacağından emin midirler? 7/4

98. Ya da o ülkelerin halkı gündüzün eğlenirken azabımızın kendilerine ansızın gelip çatmayacağından emin midirler? 67/20

99. Yani onların Allah'ın azabından yana bir güvenceleri mi var? Allah'ın cezalandırmasından hüsrana uğramış bir toplumdan başkası emin olamaz. 54/43...47

100. Şimdi oranın halkından sonra, o topraklarda hayat sürenler şunu anlamadılar mı? Eğer istersek

önceki nesiller gibi onları da günahlarından dolayı cezalandırırız. Ve kalplerini öyle bir mühürleriz ki artık hakikati duyamazlar. 14/44- 45, 32/26

101. İşte bu sana haberlerini anlattığımız ülkelerdir. Onlara elçilerimiz apaçık belgelerle gelmişlerdi de daha önce yalanladıklarına bir daha iman etmeye yanaşmadılar. İşte Allah da, gerçeği örtbas eden kâfirlerin kalplerini böyle mühürler. 10/74, 11/120, 20/99

102. Biz onların çoğunu (Allah'a verdikleri) sözlerinde durur bulmadık. Aksine onların çoğunu fasık/yoldan çıkmış bulduk. 5/49, 7/135, 61/2-3

103. Onların ardından Musa'yı, ayetlerimizle Firavun'a ve onun önde gelen adamlarına gönderdik. Fakat ayetlerimize (karşı çıkararak) haksızlık ettiler. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak! 11/96- 97, 23/45, 26/15

104. Musa şöyle dedi:

– Ey Firavun, ben âlemlerin Rabbinden gönderilmiş bir elçiyim! 20/42...47, 26/21, 61/5, 73/15- 16

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ ابْنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ
 جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَلَقِيَ
 عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ
 لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ
 عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾
 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ
 بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا
 لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ
 الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ
 نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ
 النَّاسِ وَاسْتَزْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ وَأَوْحَيْنَا
 إِلَىٰ مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾
 فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَعُلِبُوا هُنَالِكَ
 وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

115. Sihirbazlar:

– Ey Musa, önce sen mi atacaksın yoksa biz mi atalım, dediler. 10/80, 20/65, 26/43

116. O da:

– Siz atın! Dedi ve attılar. Attıkları zaman insanların gözlerini boyadılar ve onları korkuttular sonuçta büyük bir sihir gösterisi yaptılar. 20/66, 26/44

117. Biz de Musa'ya 'Elindeki asayı at!' diye vah-yettik o da ne! Asa onların büyü aletlerini yalayıp yutuyor. 20/69, 26/45

118. Böylece gerçek ortaya çıktı. Ve onların yaptıkları büyüler iptal oldu. 8/18- 30, 40/25

119. (Firavun ve hanedanı) Orada yenildiler ve küçük düştüler. 3/12- 13, 10/81

120. Sihirbazlar orada hemen secdeye kapandılar ve, 20/70

105. Gerçek şudur ki: Ben Allah hakkında doğru olandan başka bir şey söylemiyorum. Size Rabbinizden apaçık bir belgeyle/mucizeyle geldim. İsrailoğullarını benimle beraber gönder. 7/101, 10/75...78, 45/16- 17

106. – (Firavun) Eğer bir belge/mucize ile geldiy-sen ve eğer doğru söylüyorsan haydi getir onu or-taya koy dedi. 20/47...69, 26/30- 31

107. Bunun üzerine Musa asasını yere bıraktı. O anda ne görsünler! Asa apaçık bir yılan oluvermiş! 26/30...33

108. Ve elini koynundan çıkardı, o anda o seyre-denlere bembeyaz bir el oldu! 26/33, 28/32

109. Firavunun kavminden ileri gelenler:

– Belli ki bu işini iyi bilen bir sihirbaz, dediler. 26/34

110. Tüm amacı sizi yerinizden yurduzdan et-mek. (Firavun) – O halde ne öneriyorsunuz? 10/78

111. – Onu ve kardeşini alıkoy, şehirlere adamları-nı gönder. 26/36

112. – Tüm usta sihirbazları toplayıp sana getirsin-ler, dediler. 26/37

113. Sihirbazlar Firavun'a gelerek dediler ki:

– Eğer biz galip gelirsek bize ödül vardır, değil mi? 26/40- 41

114. – Evet, elbette siz benim yanımda yüksek bir mevkide olacaksınız, dedi. 26/42

قَالُوا أَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ۝ قَالَ
 فِرْعَوْنُ اأَمْنُكُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ أَدْنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرُومُهُ فِي
 الْمَدِينَةِ لَتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ لَأَقْطَعَنَّ
 أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۝
 قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝ وَمَا نَنْقِمُ مِنْآ إِلَّا أَنْ
 أَمَّا بآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
 وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ
 مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَالْهَيْكَلُ
 قَالَ سَنَقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
 قَاهِرُونَ ۝ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِٱللَّهِ وَاصْبِرُوا
 إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ
 لِلْمُتَّقِينَ ۝ قَالُوا أُودِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِنَا وَمِنْ بَعْدِ
 مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ
 فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝

121. Biz âlemlerin Rabbine, 26/47

122. Musa ve Harun'un Rabbine iman ettik, dediler. 20/70, 26/48

123. Firavun: - Demek siz benden izin almadan O'na iman ettiniz öyle mi? Şüphesiz ki bu, halkı buradan sürüp çıkarmak için kurguladığınız bir tuzaktır. Yakında bunun cezasını göreceksiniz. 20/71, 26/49

124. Andolsun ki bende sizin bütün haklarınızı elinizden alacağım ve sizi sallandıracağım diye tehdit etti. 20/71, 26/49

125. -Sihirbazlar: -(Hiç dert değil) Biz zaten Rabbimize döneceğiz. 20/72, 26/50

126. Sen, Rabbimizin ayetleri bize geldiği zaman ona iman ettiğimiz için, evet yalnızca bunun için bizden intikam alıyorsun. 'Rabbimiz üzerimize sa-

bır yağdır ve bizi (sana tam teslim olmuş) Müslüman olarak vefat ettir' dediler. 2/132, 3/102- 173- 187- 193, 12/101

127. Firavun kavminden ileri gelenler:

- Musa'yı ve toplumunu kendi haline bırakıp, ülkede bozgunculuk yapmalarına seni ve senin ilahlarını terk etmelerine göz mü yumacaksın? Dediler. Firavun:

- Biz onların erkek çocuklarını öldürtüp, kadınlarını/kızlarını da sağ bırakırız. Biz onlara her şeyi yapabilecek konumdayız, dedi. 2/49, 7/141, 14/6, 28/4

128. Musa da kavmine şöyle dedi:

- Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Şüphesiz yeryüzü Allah'ındır. Ve O kullarından dilediğini oraya varis kılar. Mutlu son Allah'a karşı sorumlu davrananlarındır. 2/153, 14/14, 21/105, 24/55

129. Kavmi ise:

- Sen bize gelmeden önce de biz işkence ve baskı görüyorduk sen geldikten sonra da işkence ve baskı görüyoruz, dediler. Musa da:

- Belki de Rabbiniz düşmanlarınızı helak edecek, sizi o topraklara varis yapacak ve nasıl yaşayacağınızı görmek için sizi sınavacaktır, dedi. 10/13- 14, 21/35

130. Andolsun ki biz Firavun hanedanını, belki akıllanılar diye yıllarca kıtlık ve kuraklıkla cezalandırdık. 2/155, 7/133, 22/11

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۖ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّْا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْغُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

131. Ama onlar bolluk ve refaha ulaştıklarında ‘Bu bizim en doğal hakkımızdı’ derler, sıkıntı ve darlığa düştüklerinde ise Musa’yı ve onunla birlikte olanları uğursuzlukla suçlardı. Oysa onların uğursuzluk saydıkları Allah katından bir yasadır. Fakat bu gerçeği onların çoğu bilmiyorlar. 27/47, 36/18

132. –(Musa’ya) Bizi büyülemek için her ne ayet getirirsen getir biz yine de sana inanmayacağız, dediler. 10/78, 17/59

133. Bunun üzerine biz de onlara, tufanı, çekirgeyi, küçük keneyi, kurbağaları ve kanı apaçık mesajlar olarak musallat ettik. Buna rağmen onlar yine de büyüklendiler. Onlar zaten günaha dalmış bir toplum idi. 7/130, 17/101

134. Ne zaman bu belalar başlarına gelse şöyle derlerdi: - Ey Musa Rabbinin seninle olan sözleşmesinin hatırına Rabbine yalvar, eğer bizden bu belaları kaldırırsa kesinlikle sana inanacağız ve ke-

sinlikle İsrailoğullarını seninle beraber salıvereceğiz. 2/61

135. Ama ne zaman verdikleri sözü yerine getirecek kadar bir süre onlardan belaları kaldırsak her seferinde onlar verdikleri sözü hemen bozuyorlardı. 2/100, 7/102, 13/25, 16/95

136. Biz de onlara bunun acısını tattırdık ve onları, ayetlerimizi yalanladıkları ve onlara karşı umursamaz davrandıkları için denizde boğduk. 7/36, 10/90

137. Vaktiyle horlanmış ve ezilmiş olan toplumu bereketli kıldığımız o ülkelerin doğusundan batısına kadar tamamına hâkim kıldık ve İsrailoğullarının göstermiş olduğu dirençten dolayı Rabbinin verdiği o güzel vaat böylece yerine gelmiş oldu. Firavun ve hanedanın gururlandığı sarayları bağları ve binaları yerle bir ederek tarihe gömdük. 44/25...33

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
 عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا
 لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٢﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرِّ
 مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٣﴾ قَالَ أَغَيْرَ
 اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٣٤﴾
 وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 يُقْتَلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٣٥﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
 وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مِيقَاتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
 مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
 سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٣٦﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
 رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي قَالَ أَنْظِرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيكَ وَلَكِنْ
 أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا
 تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا
 أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Ve biz İsrailoğullarını sağ salim denizden karşıya geçirmiştik. Orada bir takım kutsadıklarına tapan insanlarla karşılaştılar ve:

– Ey Musa bize de bunları gibi ilah yapsana, dediler. Musa da onlara:

– Siz gerçekten çok cahil bir toplumsunuz! Dedi. 7/148

139. Onlar içinde bulundukları yanlış inançlarından dolayı eninde sonunda helak olacaklardır. O yaptıkları şeyler ise büsbütün saçmalıktır. 17/81, 21/18

140. O sizi bütün toplumlara üstün kılmış iken ben size Allah'tan başka bir ilah mı arayayım? Dedi. 2/47, 44/32, 45/16

141. Hani, size işkencenin en kötüsünü çektiren, erkek çocuklarınızı öldürüp, kadınlarınızı sağ bırakan Firavun hanedanından kurtarmıştık. İşte burada Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı. 2/49, 7/127, 14/6, 28/4

142. Biz Musa ile otuz geceliğine sözleşmiştik ve ona on gece daha ekledik böylece Rabbinin belirlediği süre kırk geceye tamamlanmış oldu. Musa kardeşi Harun'a:

– Halkımın içinde benim görevimi sen üstlen ve düzeni sağla sakın fitne ve fesat çıkaranların yoluna uyma! Dedi. 2/51, 20/83

143. Ve Musa tayin ettiğimiz vakitte belirlediğimiz yere gelince, Rabbi onunla konuştu. Musa dedi ki:

– Rabbim, bana kendini göster de sana bakayım! Rabbi:

– Beni asla göremeyeceksin fakat şu dağa bak; eğer o dağ yerinde durursa o zaman sen de beni görürsün, dedi. Rabbi dağa tecelli edince onu yerle bir etti ve Musa bayılarak yere yığıldı, ayıldığında dedi ki:

– Seni tenzih ederim/senin şanın çok yücedir, bu isteğimden tövbe ettim ve (senin görülemeyeceğine) iman edenlerin ilki benim. 2/253, 4/164, 19/52, 28/46

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي
وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾
وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا
لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأَرْيَكُم دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَاوِرْ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ
يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْرُونَ إِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ
حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا
سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

144. – Allah da Musa'ya şöyle buyurdu: Ey Musa, sana risalet (mesajımı iletme görevi) vererek ve seninle konuşarak insanlar arasından seni seçip onurlandırdım, öyleyse sen de sana vahyettiklerime sınıksız sarıl ve şükredenlerden ol! 5/67, 20/13- 41

145. Ona levhalarda biz her türden öğüdü yazdık ve her şeyi detaylı şekilde kaydettik. Ve Musa'ya şöyle vahyettik. "Bu ilahi hükümlere sınıksız sarıl, halkına da en güzel şekilde bu hükümlere uymalarını söyle!" Ben, yakında size fasık/yoldan çıkanların yurtlarını (Ne hale geldiğini) göstereceğim. 6/38, 12/111, 16/89, 41/43, 42/13

146. Haksız yere yeryüzünde büyüklük taslayanları ayetlerimden uzak tutacağım Onlar her türlü ayeti görseler bile ona inanmazlar, doğru yolu görüp bilseler bile onu yol edinmezler ama taşkınlık yolunu gördüklerinde ise hemen onu yol edinirler. İşte bu, onların ayetlerimiz karşısında yalana sarılmaları ve onlara karşı duyarsız olmalarındandır. 10/101, 17/45, 27/14, 39/59- 60, 40/12, 46/20

147. Ayetlerimize inanmayan ve ahiret buluşmasını hesaba katmayanların iyilik namına yaptıkları her şey boşa gitmiştir. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı ödüllendirilmeyi bekliyorlar? 27/90, 45/34- 35, 47/1- 28

148. Musa'nın halkı, onun (Sina dağına) gidişinden sonra süs eşyalarından böğürebilen bir buzağı yapıp ona taptılar. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onlara bir yol göstermediğini görmüyorlar mıydı? Ama yine de ona bağlandılar ve zalimlerden/müşriklerden oldular. 2/51- 93, 4/153, 20/87,

149. Ne zaman ki pişmanlıktan elleri kolları dökülüp saptıklarını anladıklarında 'Rabbimiz eğer bize merhamet etmezsen ve bizi bağışlamazsan büsbütün kaybedenlerden oluruz' dediler. 2/186, 27/11, 39/53

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنُ أُمِّ الْيَاسَمِ بْنِ قَوْمِ لُوطٍ اسْتَغْفِرْ لِي وَأَعِزِّ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي الْقَوْمِ الطَّالِبِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَأَمْنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنَ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

150. Musa (Sina dağından) kavmine öfkeli ve üzgün bir halde dönünce:

– Benim ardından ne kötü işler yaptınız böyle! Rabbinizin emrini çiğnemedi bu kadar mı acele ettiniz? Dedi. Kızgınlıkla levhaları yere attı ve kardeşinin yakasından tutarak kendisine doğru çekti. Harun:

– Ey anamın oğlu, toplum beni etkisiz hale getirdi, az kalsın beni öldürüyorlardı. Şimdi beni düşmanlar karşısında küçük düşürüp onları halimize güldürme ve beni bu zalimlerle/müşriklerle bir tutma! Dedi. 7/156

151. Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla ve bizi merhametinle kuşat. Çünkü sen merhametlilerin en merhametlisin! 2/64- 143, 4/110, 6/54, 9/117

152. Buzağıyı ilah edinenlere gelince onlar yakında Rablerinden bir gazaba uğrayacaklar ve dün-

ya hayatında da zillete mahkûm olacaklar. Zira biz (Allah'a) iftira edenleri böyle cezalandırırız. 16/106, 4/80, 10/17, 40/46

153. Ama kötülükleri işleyen sonra ardından tövbe edip yanlışından dönen ve iman edenler, şüphesiz ki Rabbin de bundan sonra eşsiz bir bağışlayıcıdır ve çok merhamet edendir. 4/17, 8/38, 16/82, 25/70

154. Musa sakinleşip öfkesi yatışınca levhaları aldı. Levhaların içinde Rabbinden korkup çekinenler için yol gösterici ve rahmet olan öğretiler vardı. 4/115, 7/145

155. Ve Musa bizim belirlediğimiz yer ve zamanda (bizimle sözleşme yapmak için) halkından yetmiş kişiyi seçip getirdi. Onları şiddetli bir sarsıntı tutunca:

– Rabbim, eğer dileseydin beni ve onları daha önce helak ederdin. İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin? Bu senin imtihanından başka bir şey değildir. Sen, onunla dileyeni sapıklıkta bırakır ve dileyene de doğru yolunu gösterirsin. Sen bizim velimizsin/koruyucumuzsun. Bizi bağışla, bize merhamet et! Zira sen bağışlayanların en hayırlısı! 10/108- 109, 16/64- 89, 17/9

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّكَ
 هَذَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي
 وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْ بِهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
 فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
 الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
 النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
 لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾
 وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

156. Bize bu dünyada ve ahirette iyilik yaz; biz pişmanlık içinde sana yöneldik. Allah da buyurdu ki:

– Hak eden kimseyi cezalandırabilirim, ama rahmetim her şeyi kuşatmıştır, rahmetimi sorumlu davrananlara, zekâtı verenlere ve ayetlerimize inanıp güvenenlere yazacağım. 2/201, 3/53- 181, 21/94, 43/19

157. Onlar ki, ellerindeki Tevrat ve İncil’de tanıtılmış bulacakları ümmi nebi olan elçiye tabi olan kimselerdir. O (elçi) onlara iyi ve güzel olanı emreder, kötü ve çirkin olanı da yasaklar ve onlara temiz ve yararlı şeyleri helal; pis ve zararlı olanları da haram kılar, onları zorlayan ve ağır gelen hükümleri ve yükümlülükleri kaldırır, sırtlarına vurulmuş zincirlerden onları kurtarır yazdığını görürler. Ona inanıp güvenen, ona saygı gösteren, ona yardım eden ve ona indirilen o nura Kur’an’a uyanlar işte bunlar kurtuluşa erenlerdir. 2/286, 4/162, 5/65- 66, 33/56

158. De ki:

– Ey insanlar, Ben, göklerin ve yerin egemenliğinin yalnızca kendisine ait olduğu, kendisinden başka ilah olmayan, hayatı ve ölümü yaratan Allah’ın hepinize gönderilmiş elçisiyim. Öyleyse Allah’a ve O’nun mesajlarına tam olarak inanıp güvenmiş, ümmi nebi olan elçiye iman edin. O elçiye izleyin ki doğru yolu bulabilesiniz. 4/1- 133- 174- 175, 10/57, 22/49, 18/56, 35/24

159. Musa’nın kavminden hakkı gösteren ve o hakla adaleti gözetten bir topluluk vardı. 3/21, 4/58- 135, 7/181, 16/90

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَى عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا
إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ
كُلُّ أَتَّاسٍ مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ
وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذِ
تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ
لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

160. Biz onları on iki kabileye ayırmıştık. Toplumu Musa'dan su istediğinde ona asan ile kayaya vur diye vahyetmiştik. Oradan on iki pınar fışkırmış ve her kabile hangi pınardan su içeceğini belirlemişti. Ayrıca biz onları çölde bulut ile gölgelendirmiş ve onlara men ve selva/kudret helvası ve bıldırcın eti ikram etmiştik de size verdiğimiz rızıkların temiz ve güzel olanlarında yiyin! Demiştik. Hâlbuki onlar (nankörlük yaparak) bize kötülük etmiyorlar sadece kendilerine kötülük ediyorlardı. 2/57- 60- 168, 20/80, 23/51

161. Hani bir zamanlar Onlara:

– Şu beldeye yerleşin ve oradaki nimetlerden istediğiniz gibi istifade edin ve 'bizi bağışla' diye tevazu ile kapıdan girin ki biz de sizin günahlarınızı bağışlayalım, iyi davrananları daha fazla ödüllendiririz denilmişti. 2/61

162. Fakat onların arasında ki zalimler/emri dinlemeyenler sözü kendilerine söylenenden başkası ile değiştirdiler. Biz de bu zalimlerin/emrimizi dinlemeyenlerin üzerine gökten azap yağdırdık. 2/59, 5/13...16, 41/40

163. Onlara deniz kıyısındaki kasaba halkının başına gelenleri sor! Hani avlanma yasağı olan Cumartesi günü balıklar kıyıya akın ediyorlar diğer günlerde ise görünmüyorlardı. Böylece o belde-nin halkı tamah edip Cumartesi yasağını çiğniyordu işte biz de onları yoldan sapmalarından dolayı böyle sınıyorduk. 2/65, 4/47, 16/124

وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْطُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْتَهُونَ
عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَهِيسٍ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا
قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ
الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ
يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ
عَرَضٌ مِثْلُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ
لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأُخْرَىٰ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

164. İçlerinden bir grup:

– Allah'ın helak edeceği ve şiddetli bir ceza ile cezalandıracağı topluma ne diye öğüt verip duruyorsunuz? Demişti. Uyarılar da 'Rabbimizin huzurunda ona sunacağımız bir mazeretimiz olsun, belki de öğüt alıp sakınırlar' dediler. 3/104, 5/63, 11/116

165. Ve onlar kendilerine yapılan öğüt ve uyarıları umursamayınca biz de kötülüğe engel olmaya çalışanları kurtardık ve yasağı çiğneyen o zalimleri de fasık/yoldan çıkmalarından dolayı çok kötü bir şekilde cezalandırdık. 40/44

166. Ve haddi aşmış kendilerine yasaklananları çiğnediklerinde biz de onlara "Alçak maymunlar olun! (Aşağılık bir halde zillet ve esaret içinde yaşayın)" dedik. 2/65, 5/60

167. Rabbin, kıyamet gününe kadar onlara büyük acılar çecktirecek kişileri ortaya çıkaracağını bildirmişti. Zira senin Rabbin hem hesabı çok hızlı görendir hem de çok merhametli ve çok bağışlayanıdır. 5/26, 6/65

168. Biz İsrailoğullarını paramparça ederek gruplar halinde yeryüzüne dağıttık. Gerçi onlardan erdemli ve dürüst olanlar da vardır, böyle olmayanlar da. Onları belki dönerler diye bolluk ve sıkıntılarla sınadık. 21/35, 43/48, 46/27

169. Onların ardından, onları izleyen ve kitaba varis olan bir nesil geldi. Bu dünyanın geçici malını alıyor, nasıl olsa bağışlanacağız diyerek ayaklarına gelen benzer fırsatlara hemen koyuluyorlardı. Hâlbuki o kitaptan aldıkları ders ile Allah hakkında gerçekten başka bir şey söylemeyeceklerine dair kendilerinden sağlam bir söz alınmamış mıydı? Oysa sorumlu davranalar için ahiret yurdu daha iyidir. Aklınızı kullanmıyor musunuz? 2/80, 6/32, 21/10, 28/60, 30/24, 54/43

170. Bu Kitaba sınıksız sarılanlar ve namazın hakkını verenlere gelince biz böyle ıslah edicilerin mükâfatını asla zayı etmeyiz. 2/177, 5/119, 11/114, 33/70, 35/

وَإِذْ تَنْقُتَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
 خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
 وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
 عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا
 أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا
 بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
 مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ
 شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
 فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ
 يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ
 الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَن يَهْدِ اللَّهُ
 فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن يُضِلِلْ فَلَا وَلِيكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

171. Dağı onların üzerine sanki bir gölgelik gibi kaldırmıştık. Öyle ki dağın başlarına düşeceğini zannettiler. Ve onlara "Size verdiğimiz vahye kuvvetle sarılın. Onun içindekileri aklınızda tutun ki sorumlu davranasınız." dedik. 2/63, 4/174- 175, 43/43

172. Rabbin, Âdemoğullarının sırtlarından soylarını çıkardığında, onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki:

– Ben, sizin Rabbiniz/sahibiniz değil miyim? Onlar:

– Evet, sen bizim rabbimizsin dediler. Kıyamet günü, "Bizim bundan haberimiz yoktu" dersiniz diye biz de şahit olduk. 4/163...165, 39/71, 67/8...11

173. Ve bir de: - Atalarımız daha önceden şirk koşmuşlar. Biz de onlardan sonra gelen bir nesiliz. Şimdi batılı hayat tarzına dönüştürmüş olanların

yüzünden bizi helak mı edeceksin? Dersiniz diye. 7/155, 33/67, 37/69- 70

174. Belki öğüt alıp dönersiniz diye ayetleri işte böyle etraflıca açıklıyoruz. 3/103, 6/105- 126, 46/27

175. Kendisine ayetlerimizi verdiğimiz halde ondan sıyrılıp şeytanın oyuncağı olan büsbütün sapıtıp azgınlardan olup çıkan kimsenin haberini de ilet. 14/22, 34/20, 47/24- 25

176. Eğer isteseydik onu ayetlerimizle yüceltirdik. Fakat o dünyaya sarıldı onu ebedi zannetti, heveslerine uydu ve hırsına mağlup oldu. İşte böylesinin durumu üstüne varsan da kendi haline bıraksan da hırlayıp dilini sarkıtan köpeğin durumuna benzer. Ayetlerimiz karşısında yalana sarılan toplumun durumu işte böyledir. Öyleyse sen bu kıssaları anlat, belki düşünüp öğüt alırlar. 7/36, 10/7, 25/43, 45/23- 34- 35

177. Ne berbattır, ayetlerimiz karşısında yalana sarılan ve böylece kendilerine yazık eden toplumun örneği! 6/21, 7/36- 182, 11/24, 45/21

178. Kimin rehberi Allah ise işte o doğru yolu bulmuştur ve O kimin de sapıklığını onaylamışsa işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. 4/115, 6/126- 153, 10/108, 39/41

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ
لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ
بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾
وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي
أَسْمَائِهِ سَيُجْرَؤْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ
بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ
يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾
أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ
بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي
طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا
قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

179. Andolsun ki, kalpleri olup da gerçeği anlamayan, gözleri olup da gerçeği görmeyen ve kulağı olup da gerçeği duymayan insan ve cinlerden çoğunu cehennemlik yapmışsınız. İşte onlar hayvanlar gibidir, hayır onlardan daha aşağıdırlar, çünkü onlar gerçeklerden habersizdirler. 8/22, 6/110, 7/171, 22/46, 25/44, 32/13, 47/12

180. En güzel isimler Allah'ındır. O'na o isimleri ile dua edin. O'nun isimleri konusunda sapanları (Allah'ın sıfat ve isimlerini başka varlık ve kişilere yakıştıranları kendi hallerine) bırakın. Nasıl olsa onlar zamanı geldiğinde yaptıklarının cezasını görecekler. 17/110, 20/8, 59/24

181. Yarattığımız insanlardan kimileri de vardır ki hakka ve hakikate yöneltirler ve bununla adaleti gerçekleştirirler. 3/21, 4/58- 135, 7/159, 16/90

182. Ayetlerimiz karşısında yalana sarılanları ise onları bilmedikleri bir yerden yavaş yavaş bitişe ve helake sürükleyeceğiz. 7/36- 177, 84/6

183. Ama onlara mühlet veriyorum, fakat vakti geldiğinde cezalandırmam çok çetin olacak. 16/61, 18/58- 59, 35/45

184. Şimdi onlar arkadaşları (Muhammed'de) delilikten bir eser olmadığını hiç düşünmüyorlar mı? O ancak açıkça bir uyarıcıdır. 15/6, 34/46, 51/52, 68/6, 81/

185. Onlar göklerin ve yerin yönetim sistemine ve Allah'ın yaratmasındaki özelliklere ve ecellerinin

yaklaşmış olabilme ihtimaline bakmıyorlar mı? Artık bu haberden sonra daha hangi hadise inancaklar? 6/2, 7/34, 10/49, 45/6, 52/34

186. Allah kimin sapıklığını onaylamışsa onu doğru yola getirecek yoktur. O, onları azgınlıkları içerisinde debelenmeye terk eder. 13/33, 45/14

187. Sana kıyametin ne zaman kopacağını soruyorlar. De ki:

– Onun bilgisi sadece Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. O göklerde ve yerde çok ağır bir olaydır ve o size ansızın gelecektir, Sanki sen onun bilgisini elde etmen mümkünmüş gibi sana soruyorlar. De ki:

– Onun bilgisi sadece Allah'a mahsustur. Ama insanların çoğu bu gerçeği bilmez. 33/63, 40/59, 79/42

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
 كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْفَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
 السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ
 إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا
 أَتَقَلَّتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ أَتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّا أَتَيْهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا
 أُتِيهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ
 شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا
 أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ
 سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادُ أَمْثَالِكُمْ قَدْ دَعَوْهُمْ فَلَيْسَ تَحْجِبُوا
 لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ
 أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
 يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿١٩٥﴾

188. De ki:

– Allah dilemedikçe benim kendim için bir fayda sağlamaya ve başıma gelecek belayı def etmeye gücüm yetmez. Eğer ben, bilmiş olsaydım, kendi hayırına ne varsa temin ederdim de bana hiçbir sıkıntı dokunmazdı. Oysa ben inanmak isteyen bir toplum için sadece uyarıcı ve müjdeciyim. 6/50- 51, 25/56, 33/45, 35/24, 48, 8

189. O, sizi tek bir özden/candan yarattı, onun teskin olup huzur bulması için aynı özden/candan eşini var etti. Erkek eşine sarılınca kadın hafif bir yük yüklendi ve o yükü belirli bir süre taşıdı nihayet yükü ağırlaşınca her ikisi de Allah'a 'Eğer bize sağlıklı bir evlat verirsen kesinlikle şükredenlerden olacağız' diye dua ettiler. 4/1, 30/21, 29/8, 39/6, 46/15

190. Allah da onlara sağlıklı bir evlat verince o çocuğun dünyaya gelmesinde, başka varlık ve kişileri

pay sahibi yaptılar. Oysa Allah onların şirk koştukları şeylerden çok yücedir. 42/49- 50

191. Yoksa onlar kendileri yaratılmış olup, hiçbir şey yaratamayan şeyleri mi ortak koşuyorlar? 16/20, 25/3, 31/11, 46/

192. Oysa onlar kendilerine bile yardım edemezler. Kaldı ki onlara yardım etsinler. 7/197, 19/81, 36/74- 75

193. Onları doğru yola çağırırsanız da size uymazlar. Onlara yalvarsanız da sessiz kalsanız da sizin için bir şey değişmez. 35/13- 14, 46/4- 5- 6

194. Şüphesiz ki Allah ile aranızda koyup yardıma çağırdıklarınız sizin gibi kullardır, eğer onların size yardım edeceğine dair iddianızda doğruysanız haydi çağırın da cevap versinler! 40/42- 43

195. Onların yürüyebilecek ayakları mı var, yoksa tutacakları elleri mi var, yoksa görebilecek gözleri mi var, yoksa işitebilecek kulakları mı var? De ki:

– Ortak koştuklarınızı yardıma çağırın sonra bana tuzaklarınızı kurun da bana hiç fırsat tanımayın. 8/30, 13/42, 52/42

إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾
 وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَضْرِكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ
 يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ
 يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ
 بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِنَّمَا يَنْزِعَنَّكَ
 مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾
 إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
 لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَايَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
 قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ۚ هَذَا بَصَائِرُ مِنْ
 رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
 فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَادْكُرْ رَبَّكَ
 فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

196. –Benim velim/yar ve yardımcım bu kitabı indiren Allah'tır. Zira o iyi kullarını korumaya devam eder. 2/257, 42/9, 45, 1947/11

197. Onun berisinden dua ile yalvarıp yakardıklarınızın size yardım etmeye güçleri yetmez. Çünkü onlar kendilerine bile yardım edemezler. 27/62, 39/38

198. Onları doğru yola çağırırsanız da sizin çağrınızı işitmezler. Onları sana bakar görürsün fakat onlar göremezler. 2/170- 171, 7/195, 31/7, 45/7- 8

199. Sen hoş görülme davranışı iyi ve güzel olanı tavsiye et ve kendini bilmezler aldırış etme! 3/104, 5/63, 9/112, 11/116,

200. Şayet şeytan seni kışkırtıp fevri/kötü düşünce ve davranışa sürükleyecek olursa hemen Allah'a sığın. Zira o her şeyi işiten ve her şeyi bilendir. 16/98...100, 18/27, 23/97- 98, 40/27, 72/22,

201. Sorumluluk bilincini kuşananlar şeytani bir kışkırtmaya maruz kaldıklarında hemen gerçeği düşünür ve basiretli davranırlar. 12/23, 123/97- 98

202. Zira onların şeytanlaşmış kardeşleri onları azgınlığa sürüklemekten asla geri durmazlar. 2/168- 169, 24/21, 35/6, 38/82- 83

203. Sen onlara istedikleri bir ayet getirmediğin zaman:

– Onu kendin uydururseydin ya! Derler. De ki:

– Ben, ancak Rabbimden bana vahyedilene uyarım, işte bu Kur'an Rabbinizden bir bilinç kaynağı ve iman eden bir toplum için doğru yol kılavuzu ve rahmettir. 6/50- 51, 10/15- 16, 46/9

204. Öyleyse bu Kur'an okunduğu zaman buna kulak verip dinleyin ve susun ki rahmete nail olabilesiniz. 41/26

205. Sen içten bir yalvarış ve derin bir ürperti ile sesini yükseltmeden sabah akşam her daim Rabbinin an ve sakın gafillerden olma! 7/55, 18/28

206. Şüphesiz ki Rabbine yakın olan varlıklar bile ona kullukta kibre kapılmazlar ve her daim onun emriyle hareket eder ve ona saygıyla secdeye kapanırlar. 16/48- 49, 17/44, 21/19 40/7...9, 41/38